

LA RIVIÈRE & VOORHOEVE, ZWOLLE

DE ANTICHRIST.

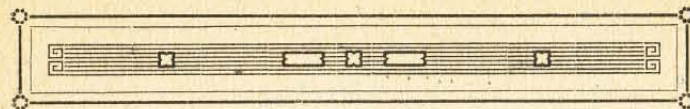
DOOR

H. C. VOORHOEVE Jzn.

'S-GRAVENHAGE,
J. N. VOORHOEVE.

DE ANTICHRIST.

I. Zijn karakter.

Wij behoeven den naam Antichrist slechts uit te spreken, om iedereen te doen denken aan een persoon, die in elk opzicht een karakter vertoont tegenovergesteld aan dat van den Heer Jezus Christus. En hoe zou dit ook anders kunnen! Hij is de plaatsvervanger van Satan, die, gelijk God Zijn Zoon in de wereld gezonden heeft om zondaars te *behouden*, hem in de wereld zal zenden om de menschen te *verderven*. Evenals de Heer Jezus zal hij als koning en profeet optreden; (Dan. 11; Openb. 19.) evenals het geslachte Lam wordt hij ons voorgesteld als een "beest, dat twee hoornen heeft, des Lams hoornen gelijk; (Openb. 13.) en in al die betrekkingen zal hij zich openbaren als de *tegen-Christus*, als degene, die komt om tegen den Heere en Zijn Gezalfde krijg te voeren.

Wordt de Heer Jezus genoemd „een hoorn des heils, opgericht in het huis van David," (Luk. 1 : 69.) — de Antichrist wordt beschreven als „de kleine hoorn, welke uitnemend groot werd . . . tot aan het heir des hemels; en die sommigen van dat heir, namelijk van de sterren, ter aarde wierp en ze vertrad." (Dan. 8 : 9—12.)

Was het de spijze van Jezus, den wil te doen Zijns Vaders, die in de hemelen is, (Joh. 4 : 34; 6 : 38.) — van den Antichrist lezen wij, dat hij een koning zal zijn, die naar zijn welgevallen zal doen, en zichzelf boven God zal verheffen. (Dan. 11 : 36.) Was het de arbeid van Jezus, het land rond te gaan om goed te doen en den armen het Evangelie te verkondigen, — het werk van den Antichrist zal zijn, de heiligen te vervolgen, in de gevangenis te werpen en te dooden. (Openb. 12.) Deed Jezus wonderen tot heil der menschen — de Antichrist zal wonderen doen om de menschen te verleiden en in zijn goddeloozen afval mede te sleepen. (Openb. 13 : 14, 15.)

In tegenstelling van den *hemelschen* mensch, (1 Kor. 15 : 47.) is de Antichrist de „mensch van de aarde,” (Ps. 10 : 18.) „de dwaas, de verderver, die in zijn hart zegt: Er is geen God!” (Ps. 14 en 53.) In tegenstelling van Christus, den Heilige en Rechtvaardige, die Zichzelf vernederde en de gestalte van een slaaf aannam, (Fil. 2 : 6—11.) is de Antichrist „de mensch der zonde, de zoon des verderfs, die zich verzet en verheft tegen al wat God genoemd wordt, of een voorwerp van vereering is, zoodat hij zich in den tempel Gods nederzet, zichzelf vertoonende, dat hij God is.” (2 Thess. 2.) Hij is gelijk aan Faraö, den trotschen vijand van God en Zijn volk, die zeide: „Wie is de Heere, dat ik naar Zijn stem zou hooren?” — aan Nebukadnézar, die op straffe des doods gebod, dat alle volken en natiën zouden nederknielen voor het gouden beeld, dat hij in het landschap van Babel had doen oprichten; (Dan. 3.) — aan Darius, die verbood, dat iemand iets begeeren zou van eenigen God of mensch behalve van hem. (Dan. 6.)

Eindelijk beschrijft Johannes hem als „den Antichrist, die den Vader en den Zoon loochent.” Dit is het toppunt des ongeloofs en der boosheid. Reeds ten tijde van Johannes waren er Antichristen, menschen, die handelden in den geest van den Antichrist, die komen zal. „Er zijn vele valsche profeten uitgegaan in de wereld.... Iedere geest, die niet Jezus Christus als in het vleesch gekomen belijdt, is niet uit God; en dit is de geest van den Antichrist, welke gij gehoord hebt, dat komen zal, en hij is nu reeds in de wereld.” (1 Joh. 4 : 1—3.) En in zijn tweeden brief lezen wij: „Want er zijn vele verleiders uitgegaan in de wereld, die niet Jezus Christus als in het vleesch gekomen belijden. Deze is de verleider en de Antichrist.” (vers 7.) Eerst is het de *geest* van den Antichrist, die werkt in de wereld; daarna komt de *Antichrist zelf* om zich openlijk tegen den Heer te verzetten. Hoe dichter wij bij het einde komen, des te meer ontwikkelt Satan zijn macht. Hij tast nu niet meer alleen het *werk*, maar ook den *persoon* van Christus aan; en dat is een groote schrede voorwaarts op den weg naar de openbaring van den mensch der zonde. Zoodra de Heer van Zijn heerlijkheid ontdaan wordt, hetzij men Zijn Godheid of Zijn reine menschheid loochent, is de grond onder onze voeten weggenomen, en het gansche gebouw der Christelijke waarheid stort ineen. En 't is hieraan, dat Satan in den tegenwoordigen tijd met alle kracht werkt. Op allerlei wijzen tracht hij de belijders van Christus te bewerken en voor te bereiden voor de komst van den Antichrist, opdat zij zich bij zijn komst zonder tegenspraak in zijn armen werpen en zich geheel aan zijn leiding overgeven zouden. Al

de beginselen, die den Antichrist kenmerken, zijn nu reeds aanwezig; en het is slechts noodig, dat de ware geloovigen van deze aarde worden weggenomen, om de verborgenheid der ongerechtigheid geopenbaard te zien.

2. Zijn positie.

De ware geloovigen vormen de Gemeente. En Christus Zelf zal komen om Zijn Gemeente tot Zich op te nemen. (Joh. 14 : 1—3; 1 Thess. 4 : 15—18; Openb. 22 : 16 en 17.) Dadelijk na deze opneming zal het Romeinsche rijk worden hersteld, zullen de Joden naar hun land terugkeeren, en zal Jeruzalem en de tempel worden herbouwd. Dan begint de zeventigste week van Daniël, welke door de verwerping van Christus uitgesteld is. Het is in het begin van die week, dat de Antichrist zal optreden. Wij vinden dit duidelijk in Dan. 9. „Hij,” dat is de vorst, wiens volk de stad en den tempel verwoest heeft, „zal velen het verbond versterken èene week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden; en uit hoofde van den gruwelijken vleugel zal een verwoesting zijn, ook tot de voleinding toe, die, vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.”

De Antichrist zal derhalve koning der Joden zijn, en als zoodanig een verbond met hen sluiten. Ditzelfde blijkt uit Daniël 11. Het eerste gedeelte van dit hoofdstuk tot vs. 36 is reeds ten deele vervuld. Van de uitvoerige geschiedenis omtrent de Ptolemeïssen (Zuiden) en de Seleuciden (Noorden), welke de profeet ons hier mededeelt, kan men de vervulling tot in de kleinste

bijzonderheden in de ongewijde geschiedenis lezen. Nochtans is die geschiedenis, naar het karakter der profetie in het algemeen, een typische voorstelling van hetgeen aan het einde dezer bedeeing zal plaats hebben. Van het 36e vers evenwel tot aan het eind van het hoofdstuk is alles toekomstig; de gebeurtenissen, die daar vermeld staan, zijn in de bladen der historie nog niet beschreven. Welnu, wij lezen daar van den „koning, die doen zal naar zijn welgevallen, en die zichzelf zal verheffen, en groot maken boven allen God, en die tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken zal.” Ditzelfde profeteert Paulus in 2 Thess. 2 en Johannes in Openb. 12 en 13 van den Antichrist. Daniël voegt er bij: „En op de goden zijner vaderen zal hij geen achtgeven;” dat is, hij zal zich geheel van den godsdienst der vaderen afwenden en een eigen godsdienst instellen. Ook zal hij geen achtgeven op „de begeerte der vrouwen,” dat is op den Messias, die bij alle vrouwen des Ouden Verbonds het voorwerp des verlangens was. „En hij zal den god Maüzzim in zijn standplaats eeren; namelijk den god, welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eeren met goud en met zilver en met kostelijk gesteente en met gewenschte dingen.” Het is duidelijk, dat dit het beeld beteekent, hetwelk hij in de heilige plaats zal oprichten, „de gruwelijke vleugel,” gelijk Daniël en de Heer Jezus het noemen.

Wanneer men nu denkt aan de woorden van Christus: „Ik ben gekomen in den naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zoo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen,” (Joh. 5 : 43.) dan is het uit alles duidelijk, dat de Joden, aangezien zij den

door God gezonden Messias niet aangenomen hebben, zullen prijsgegeven worden aan de verleiding en vervolging van den valschen Messias; en omdat zij den Goeden Herder verworpen hebben, zullen zij voor eenigen tijd vallen in de handen van dien herder, „die het jonge niet zal zoeken, en het verbrokene niet zal heelen, en het stilstaande niet zal dragen; maar die het vleesch van het vette zal eten, en derzelver klauwen zal verscheuren.” (Zach. 11 : 16.)

In de tweede plaats blijkt uit Dan. 9 : 27, dat de regeering van den Antichrist in twee tijdperken moet verdeeld worden. „Hij zal velen het verbond versterken ééne week, en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden.” In de eerste drie en een half jaar zal hij trachten, door allerlei vleierijen de Joden aan zich te verbinden, om hen zoodoende geheel onder zijn invloed te krijgen. „En die goddelooslijk handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen.” Zoodra hij echter dit doel bereikt zal hebben, en de Joden geheel onder zijn macht zullen zijn, zal hij het masker afwerpen, en zich in zijn ware gedaante als Antichrist, als de mensch der zonde en de zoon des verderfs, openbaren. Hij zal dan het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, het heiligdom ontheiligen, een verwoestenden gruwel daarin stellen, en zichzelf in den tempel Gods plaatsen als een god. De Joden, die hem eerst als hun Messias aangenomen hebben, zullen zich ook dan, wanneer hij zich in zijn ware gedaante vertoont, aan hem onderwerpen; en allen, die weigeren zulks te doen, zullen op de vreeselijkste wijze worden vervolgd.

De Antichrist zal tevens een grooten invloed op het

Romeinsche rijk uitoefenen. In Openb. 13 : 11 lezen wij: „En ik zag een ander beest opstijgen uit de aarde, en het had twee hoornen, aan die van een lam gelijk, en het sprak als een draak. En het oefent al de macht van het eerste beest uit vóór hetzelve, en het maakt, dat de aarde, en die daarop wonen, het eerste beest aanbidden, welks doodelijke wonde genezen was.” Dit beest is de Antichrist, het heeft twee hoornen, aan die van een lam gelijk, en het spreekt als een draak. En aangezien onder het eerste beeld het herstelde Romeinsche rijk wordt afgebeeld, zoo volgt hieruit, dat de Antichrist op het nauwste met dit rijk vereenigd zal zijn. Wij lezen: „En het oefent al de macht van het eerste beest uit voor hetzelve, ja, het zal tot allen, die op de aarde wonen, zeggen, dat zij het beest, dat de wonde des zwaards had, en weder leefde, een beeld zouden maken.” (vs. 14.) — Verder zal de Antichrist door zijn duivelschen invloed het hoofd van het Romeinsche rijk „woorden doen spreken tegen den Alleroogste;” (Dan. 7 : 25.) en hij is het, die dat hoofd zal aansporen om groote dingen en lasteringen te spreken tegen God, om Zijn naam te lasteren en Zijn tabernakel en die in den hemel wonen, en om den heiligen krijg aan te doen en die te overwinnen. (Openb. 13 : 6, 7.) Dit alles heeft plaats in de tweede helft zijner regeering. Evenals hij zich eerst in de tweede helft der week aan de Joden in zijn waar karakter zal vertoonen, zoo zal hij ook dan eerst, als Antichrist, zijn invloed op het hoofd van het Romeinsche rijk uitoefenen, en door dezen op het geheele Romeinsche gebied.

3. Zijn afkomst.

Uit het voorafgaande volgt ten duidelijkste, dat de Antichrist een Jood zal zijn. Of is het denkbaar, dat de Joden, met hun ingekankerden haat tegen de Christenen en de Heidenen, een Christen of Heiden als hun koning zullen erkennen! Zouden zij in zoodanig persoon den hun beloofden Messias kunnen zien? Een ieder gevoelt, bij eenig nadenken, de onmogelijkheid hiervan. 't Is dan ook alleen onkunde omtrent de profetieën aangaande den Antichrist, en de positie, welke hij zal innemen, die er zoo velen toe gebracht heeft om te meenen, dat de Paus, of een Napoleon, of een ander machtig Vorst van een der Christelijke volkeren de Antichrist zal zijn.

Daar zij niet tot de Joodsche natie behooren, kan een van hen den koning der Joden niet zijn.

Dit blijkt ook uit de volgende bijzonderheden.

a. Uit al de profetieën omtrent den Antichrist is het duidelijk, dat hij in Judéa koning zal zijn. Hoe kan dit nu op den Paus of op een Napoleon slaan? De zetel van den Paus is toch niet Jeruzalem, maar Rome; en een Napoleon zal toch zijn regeering niet van Frankrijk naar Judéa verplaatsen!

b. Wij lezen, dat de Antichrist zich in den tempel Gods als een god zal zetten. (2 Thess. 2 : 4.) Welke tempel wordt hier bedoeld? Zij, die den Paus voor den Antichrist houden, verstaan natuurlijk onder dien tempel de St. Petruskerk te Rome. Maar waarlijk, men bewijst een afgodstempel te veel eer, wanneer men dien den tempel Gods noemt! Het Woord Gods, dat altijd zichzelf verklaart, kent geen anderen tempel Gods dan

het huis, dat voor Jehova op den berg Moria te Jeruzalem gebouwd werd, en waarvan Hij zeide: „Want Ik heb nu dit huis verkoren en geheiligd, opdat Mijn Naam daar zij tot in eeuwigheid.” (2 Kron. 7 : 16.) In geestelijken zin wordt het lichaam van den Christen, en ook de Gemeente van Christus als één geheel beschouwd, de tempel Gods genoemd; doch het is duidelijk genoeg, dat er in dit opzicht geen sprake kan zijn van het zitten van den Antichrist als een god; zoodat er niets anders dan de tempel te Jeruzalem mee bedoeld kan worden. Trouwens wordt dit door alle bijzonderheden uit de profetieën omtrent dit punt bevestigd. Alleen in betrekking tot den tempel te Jeruzalem kan er sprake zijn van het afschaffen van het dagelijksch offer en van het ontheiligen der gewijde plaats.

c. Dan lezen wij: „Deze is de Antichrist, die den Vader en den Zoon loochent.” (1 Joh. 2 : 22.) De Paus heeft nimmer noch den een, noch den ander geloochend. Hij bouwt integendeel op hun bestaan het stelsel zijner dwalingen. En wanneer men zoover zal komen, om den Vader en den Zoon geheel te verwerpen, zal men ook den Paus verwerpen, die zich voor hun plaatsbekleeder uitgeeft.

Neen, de Antichrist zal een Jood zijn. En God zal het zóó leiden, dat aan een Jood over Palestina de macht wordt gegeven, zoodat de Joden zich gaarne aan zijn gezag zullen overgeven.

4. Zijn werken.

Nadat de Antichrist in de eerste drie en een half jaar zijner regeering de Joden door vleierijen aan zich verbonden, en hen geheel onder zijn invloed gebracht heeft, zal hij in de tweede helft van de week alles veranderen. De duivel wordt alsdan uit den hemel op de aarde geworpen, (Openb. 12.) en stort, wetende, dat zijn rijk weldra een einde zal nemen, zijn gramschap over de aarde uit. Hiertoe bedient hij zich van den Antichrist, die door zijn verbinding met het hoofd van het Romeinsche rijk niet alleen over Palestina, maar over de geheele wereld heerschappij voert. Door het gelukken zijner plannen stoutmoedig geworden, zal hij zich verheffen en groot maken boven allen God, en tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken. (Dan. 11 : 36.) Door zijn invloed zullen de tijden en de wet veranderd en het dagelijksch offer afgeschafte worden. (Dan. 7 : 25; 9 : 27; 11 : 31.) Aan allen dienst van den waren God — al was die dan ook slechts in naam — zal dan een einde gemaakt zijn. De Christelijke godsdienst heeft opgehouden te bestaan, (Openb. 17.) en de Joodsche eeredienst is vernietigd. Dan zal de Antichrist zichzelf als god plaatsen in den tempel Gods te Jeruzalem, en de geheele wereld zal hem aanbidden. (2 Thess. 2 : 3, 4.)

„Maar hoe zal dat mogelijk zijn?” roept men misschien uit. Ik zou bijna geneigd zijn te vragen: Kunnen wij ons in een dergelijken toestand iets anders denken? De duivel toch, de vijand van God en van Christus, is op 'de aarde geworpen, en voert nu de wereld met rassche schreden naar het verderf! En God zal in

allen, die verloren gaan, omdat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben om behouden te worden, een kracht der dwaling zenden, opdat zij de leugen gelooven. (2 Thess. 2 : 10, 11.) En die leugen zal verleidelijk genoeg zijn. De Antichrist toch zal, door de werking van Satan, vele en groote wonderen en teekenen verrichten; (2 Thess. 2 : 9.) hij zal, evenals Elia, vuur uit den hemel doen afkomen op de aarde; ja, hij zal van den duivel macht ontvangen, „om het beeld van het beest, dat hij heeft opgericht, adem te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken.” (Openb. 13 : 14, 15.) Dit beeld van het beest zal waarschijnlijk een standbeeld van den keizer van het Romeinsche rijk zijn, hetwelk door den Antichrist in den tempel te Jeruzalem zal opgericht worden, opdat zij, die den keizer zelf niet kunnen aanbidden, zich voor zijn beeld zouden buigen. (Zie ook Dan. 11 : 38.) De Antichrist zal derhalve een ontzettende macht openbaren; en door deze macht zal hij de geheele wereld er toe brengen om hem als god te aanbidden.

Doch er is nog een andere reden, waarom bijna iedereen zich voor hem zal neerbuigen. Allen toch, die weigeren het beeld van het beest te aanbidden, zullen gedood worden. En de Antichrist zal aan allen, kleinen en grooten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteeken geven aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; en hij zal maken, dat niemand mag koopen of verkoopen, dan die dat merkteeken heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns naams. (Openb. 13 : 15—17.) Evenals er ten tijde van Nebukadnézar, toen het gouden beeld was opgericht, slechts weinigen waren, die weigerden dat beeld te aanbidden, zoo zal

ook de meerderheid, uit eigenbelang en vrees voor vervolging, er toe komen, zich aan den Antichrist te onderwerpen en zijn wil te doen.

Er zal echter een getrouw overblijfsel zijn, hetwelk zal weigeren den Antichrist te erkennen, en het beeld van het beest te aanbidden. Deze zullen op de vreeselijkste wijze worden vervolgd. „Zij zullen vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenis en door berooving vele dagen.” (Dan. 11 : 33.) In Matth. 24 : 15—22 beschrijft de Heer Jezus dezen verschrikkelijken tijd; en in Openb. 12 zien wij de vrouw, door den Antichrist vervolgd, vluchten in de woestijn, waar zij door God drie en een half jaar bewaard wordt. In Openb. 13 lezen wij, dat het hoofd van het Romeinsche rijk macht ontvangt, den heiligen krijg aan te doen en die te overwinnen; en in Openb. 20 zien wij de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het woord Gods, en die *het beest en zijn beeld niet aangebeden en het merkteeken aan hun voorhoofd en aan hun hand niet ontvangen hadden*, uit de dooden opstaan. Hoewel de Heer dus een gedeelte der Zijnen gedurende die ontzettende vervolgingen zal bewaren, gelijk hij Noach gespaard heeft in de ark, zoo zullen er nochtans velen gedood, en anderen in de gevangenis geworpen worden.

5. Zijn einde.

Wanneer de macht van den Antichrist haar toppunt bereikt zal hebben, en allen zich voor hem zullen nederbuigen, dan komt zijn einde, en het einde van allen, die zich tegen den Heer en Zijn Gezalfde verzet hebben. Omdat er in den tempel te Jeruzalem een afgodsbeeld is opgericht, en de Joden zich wederom aan den afgodendienst hebben overgegeven, zendt de Heer een verwoester in het land. „En uithoofde van den gruwelijken vleugel zal een verwoesting zijn, ook tot de voleinding toe, die, vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.” (Dan. 9 : 27.) De wijze, waarop dit geschieden zal, vinden wij in andere profetieën. In het laatste gedeelte van Dan. 11 lezen wij daaromtrent belangrijke bijzonderheden. „En op den tijd van het einde, zal de koning van het Zuiden tegen hem (den Antichrist) met hoornen stooten; en de koning van het Noorden zal tegen hem aanstormen met wagenen en met ruiteren en met vele schepen, en hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstroomen en doortrekken.” (vs. 40.) De koning van het Zuiden*) is die van Egypte, en de koning van het Noorden de Assyriër, de kleine hoorn van Dan. 8, die niet door zijn eigen kracht, maar door de kracht van een ander — Rusland — sterk zal zijn. Deze beiden zullen tegen den koning van Kanaän op-

*) Het is tot recht verstand der profetieën noodig op te merken, dat de aardrijkskunde in de Schrift zich altijd regelt naar het Joodsche land, hetwelk volgens Gods gedachte het middelpunt der aarde is. Is er dus sprake van Noorden of Zuiden, dan wil dit altijd zeggen: ten Noorden of ten Zuiden van Palestina.

trekken, daar zij beiden Palestina in hun bezit willen hebben. De koning van het Noorden zal de overwinning behalen; hij zal in het land des sieraads, d. i. het Joodsche land, komen, en dit, benevens Edom, Moab en Ammon, in bezit nemen. (vs. 41.) Jeruzalem zal door hem worden ingenomen. De huizen zullen geplunderd en de vrouwen geschonden worden. De helft der stad zal door hem gevangen genomen en op zijn verderen tocht meegevoerd worden. (Zach. 14.) Want in plaats van naar zijn land terug te keeren, trekt de koning van het Noorden door naar Egypte, en overovert ook dat land. (Dan. 11 : 42, 43.) Doch terwijl hij hiermede bezig is, wordt hij verschrikt door geruchten van het Oosten en van het Noorden, waardoor hij in zijn veroveringen gestuit wordt, en genoodzaakt is terug te trekken. In groote grimmigheid zal hij dit doen, met het voornemen om velen te verdelgen en te verbannen; doch het zal hem niet gelukken. In het land des sieraads (Palestina) teruggekeerd, zal hij smadelijk tot zijn eind komen, en hij zal geen helper hebben. (Dan. 11 : 44, 45.)

En vanwaar komen deze geruchten? Wij herinneren ons, dat de koning van Kanaän, de Antichrist, verbonden is met den keizer van het Romeinsche rijk. De Assyriër heeft hem overwonnen, heeft zijn land ingenomen en Jeruzalem geplunderd. Daarna is hij doorgetrokken naar Egypte. Terwijl hij nu met de verovering van dit land bezig is, verzamelt de keizer van het Romeinsche rijk zijn legerscharen, en trekt op naar Jeruzalem om den Antichrist, zijn bondgenoot, te hulp te komen, en tevens zijn macht te handhaven. De geruchten, welke voor den Assyriër (die in het Zuiden,

in Egypte is) van het Oosten en het Noorden komen, doen den koning van het Noorden ijlings terugtrekken. In Palestina gekomen, vindt hij de Romeinsche legerscharen met den Antichrist verbonden. Zoodoende zijn dus alle volken in Palestina vergaderd, en Joëls profetie wordt vervuld: „Ik zal alle volken vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat, om daar met hen te richten.” (Joël 3 : 2.) De Romeinsche heirlegers, met den Antichrist verbonden, staan in slagorde tegen de legers van het Noorden en het Zuiden, in wier midden zich de gevangen Joden bevinden. De groote slag van Armagedon wordt geleverd, (Openb. 16 : 16.) en het bloed stroomt als water rondom Jeruzalem. Op dat oogenblik verschijnt de Heer met de heirlegers uit den hemel; en zoodra de strijdvoerende machten Hem zien, die op het witte paard zit, staken zij den onderlingen strijd, en vereenigen zich, om tegen Hem en Zijn heirlegers krijg te voeren. „En ik zag het beest (de keizer van het Romeinsche rijk) en de koningen der aarde (van het Noorden en het Zuiden) en hunne heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen Zijn heirleger.” (Openb. 19 : 19.)

Dwaze vermetelheid! Eén oogenblik later, en die gansche, groote menigte ligt verslagen ter aarde! Nadat de Heer, wiens voeten zullen staan op den Olijfberg, dien berg in tweeën zal hebben gespleten, om daardoor aan de Joden gelegenheid te geven tot ontvluchten. (Zach. 14 : 4, 5.) zal Hij al de vergaderde volken verdelgen.

Van den koning van het Noorden wordt in Dan. 11 : 45 gezegd: „En hij zal tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben.” En in Openb. 19 : 20, 21 lezen wij: „En het beest werd gegrepen, en met het-

zelve de valsche profeet, (de Antichrist,) die de teekenen voor zijn aangezicht gedaan had, waardoor hij verleidde hen, die het merkteeken van het beest ontvangen hadden, en die zijn beeld aanbaden. Deze twee werden levend geworpen in den poel des vuurs, die met zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem, die op het paard zat, dat uit Zijnen mond ging; en al de vogelen werden verzadigd met hun vleesch." Ziedaar het vreeselijk einde van allen, die zich tegen den Heer en Zijn gezalfde hebben verzet! Van den Antichrist lezen wij nog in 2 Thess. 2 : 8: „En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, dien de Heer Jezus zal verteren met den adem Zijns monds, en te niet doen door de verschijning Zijner komst."

Laat ons, nu alles er op wijst, dat de dagen van den Antichrist naderen, wakende en biddende zijn! Mocht toch ons aller hart meer uitgaan naar Christus, die eenmaal gekomen is om het vraagstuk der zonde op te lossen, en die weldra ten tweeden male verschijnen zal voor allen, die Hem verwachten tot behoudenis!

